

w którym to dniu nastąpiły właściwe wybory. Zgromadziły one również pewną niespodziankę: prezes i drugi wiceprezes wyszli z tych wyborów ponownie, natomiast pierwszym wiceprezydentem, na miejsce socjalisty Scheidemanna, wybrano Paaschego, narodowego liberala... W ten sposób do prezydium parlamentu niemieckiego weszli tylko przedstawiciele liberalnej mniejszości (z wolnomyślniej partii ludowej i narodowo-liberalnej), natomiast trzy najliczniejsze z kolei stronnictwa: socjaliści, centrum katolickie i konserwatyści nie są wcale w prezydium reprezentowane...

Ilustracja nasza przedstawia prowizoryczne prezydium parlamentu niemieckiego z socjalistą Scheidemanem jako pierwszym wiceprezydentem. Nowe, już stałe prezydium tem się różni od poprzedniego, że miejsce socjalisty zajął liberalny nacjonalista...

a zmiany, jakie wprowadzały, miały zreformować dotychczasową przestarzałą procedurę karną wojсковą, oraz przez wewnętrzną reorganizację armii przygotować wprowadzenie dwuletniej służby woj-

ctwach Kossutha i Justha, postanowiła skorzystać z tej okazji, aby wywalczyć różne narodowe koncesje na rzecz Węgier.

Ponieważ rząd węgierski z początku nie chciał

Milion strejkujących: Grupa strejkujących robotników w Cardiffie.

Znowu przesilenie węgierskie.

Reforma ustaw wojskowych w Austrii i Węgrzech napotyka ciągle na różne trudności. Ustawy te zostały w jednobrzmiącej redakcji przedłożone austriackiej Izbie posłów i sejmowi węgierskiemu,

skowej. O ile w Austrii przyjęcie tych ustaw nie napotyka na zbyt wielkie trudności, o tyle na Węgrzech opozycja sejmowa, grupująca się w stronni-

opozycji czynić żadnych ustępstw, rozpoczęła ona taktyczną walkę przeciw przedłożeniom wojskowym, wysuwając na pierwszy plan sprawę przeprowadzenia reformy prawa wyborczego do sejmu węgierskiego i domagając się, aby ustawy wojskowe były traktowane przez nowo wybraną Izbę. Rzecz prosta, że rząd nie mógł na takie żądanie się zgodzić, zwłaszcza, że kontyngent rekrutów, którym armia ma być zasilona w bieżącym roku, miał być powoływany już na podstawie nowej ustawy wojskowej. Po długich rokowaniach doszło ostatecznie między rządem węgierskim a opozycją do porozumienia, a warunkiem zawarcia ugody miała być rezolucja, którą miał uchwalić sejm węgierski, a która postanawiała, że bez pozwolenia sejmu węgierskiego nie wolno powoływać rezerwistów pod broń. Tem samym jednak treść rezolucji stanowiła ukrócenie praw cesarza, jako najwyższego dowódcy armii i stała w sprzeczności z ogólnymi państwowymi ustawami.

Zarówno rząd austriacki, jak i cesarz na uchwalenie powyższej rezolucji w sejmie węgierskim się nie zgodzili. Gabinet węgierski pod przewodnictwem hr. Khuen-Hedervarego nie mógł się już cofnąć z raz obranej drogi, a tem samem nie chcąc zrywać układu z opozycją, musiał podać się do dymisji, którą też cesarz przyjął.

Stronnicy hr. Khuena agituja obecnie za tem, aby koło jego osoby zgrupować poważną większość w sejmie węgierskim i aby cesarza przekonać, że bez uchwalenia tej rezolucji o zawarciu ugody w sejmie nie może być mowy.

Jako domniemanych następców hr. Khuena wymieniają ministra Lucacsa i b. ministra Buriana.

Z republiki chińskiej.

Kontrrewolucja, a właściwie rabunkowe ekscesy zbuntowanych wojsk w Pekinie i w kilku innych miastach chińskich zostały rychło stłumione, co świadczy, że nowy rząd olbrzymiej republiki jest dostatecznie zorganizowany i posiada dostateczne siły do utrzymania porządku w państwie. Zresztą już przed formalnem proklamowaniem republikańskich rządów w Chinach — południowa ich część już dawno przekształciła się na republikę, w której machina państwowa funkcjonowała wzorowo. Tymczasowy rząd pod kierunkiem Dr. Sunjantsena organizował pospiesznie armię, doprowadził do porządku finanse, rozpoczął nawet wydawanie banknotów republikańskich, które miały obieg w całych Chinach. Zwłaszcza z wielką energią zabrano się do wzmożenia armii, tworząc nowe oddziały wojskowe, uzbrojone na sposób europejski. Chętnych do służby wojskowej nie brakło. Tysiące młodych Chińczyków szły dobrowolnie do wojska republikańskiego, oddając, jako pierwszy dowód swych republikańskich przekonań — warkocz, odcinany wszystkim rekrutom.

Moment rozstawania się rekruta z tą ozdobą chińskiej głowy przedstawia jedna z naszych ilustracji.

Z republiki chińskiej: Obcinaanie warkocza rekrutowi armii republikańskiej.